

Nr. 11/20 ianuarie 2025

**Către: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației
Domnului Ministru CSEKE Attila-Zoltán**

**Referitor la: Propunerea și motivarea modificării în echivalarea secretarilor generali ai unităților
administrativ-teritoriale cu funcțiile publice de conducere generale**

Subscrisa, **Federația COLUMNA-SCOR**, federație reprezentativă pentru sectorul de negociere colectivă administrație publică, cu sediul în, str. Vespasian nr. 39, Sector 1, București, e-mail: office.federatiacolumna@gmail.com, reprezentată prin Președinte **Lucian-Ciprian PUIU**, vicepreședinte **Dan CÂRLAN** – președintele Sindicatului Național SCOR, și vicepreședinte **Ștefan SBIERA** - președintele Corpului Profesional al Secretarilor Generali ai Comunelor din România,

având în vedere proiectul de ordonanță de urgență pentru modificarea Statutului funcționarilor publici din cadrul Codului administrativ, vă reiterăm **propunerea noastră de modificare a modului de echivalare a funcției publice specifice de conducere de „Secretar general al unității administrativ-teritoriale”,** cu funcțiile publice de conducere generale, echivalare prevăzută la punctul 19 din Anexa nr. 5¹ din Codul administrativ, în sensul motivat în continuare:

- 1) Susținem **caracterul unic al funcției de secretar general al unității administrativ-teritoriale**, fără nici un fel de diferențiere după criteriul categoriei UAT (comune, orașe, municipii sau județe)
- 2) Susținem pe cale de consecință **echivalarea unică** a funcției publice specifice de conducere de **“secretar general al unității administrativ-teritoriale”** cu funcția publică de conducere generală **“director general”**
- 3) Înțelegem și acceptăm faptul că unicitatea funcției de secretar general al UAT susținută conform punctului 1) de mai sus, având ca temei și considerentele **Deciziei CCR nr. 414/14 aprilie 2010**, trebuie să fie însoțită de condiții identice de ocupare a postului (implicit de recrutare) pentru toți secretarii generali, ceea ce implică **eliminarea exceptărilor actuale pentru comune, din codul administrativ**, exceptări care privesc:
  - **Vechimea minimă în specialitate de 5 ani**, prevăzută la **art. 468 alin. (2) lit. a)** exceptare care va trebui să fie eliminată pentru secretarii generali ai comunelor, pentru care se va aplica de la data modificării regimul general prevăzut la **art. 468 alin. (2) lit. b)** din codul administrativ.
  - Exceptările privind **condițiile de candidatură la concursul de ocupare**, prevăzute în momentul de față la **art. 615 alin. (1) literele a), b) și c)** din codul administrativ, exceptări care urmează a fi eliminate, pentru asigurarea standardului unic de ocupare corespunzător cu echivalarea prevăzută la punctul 2) de mai sus.
- 4) Întrucât exceptările prevăzute la punctul 4) au fost introduse în codul administrativ **din necesitatea de a compensa dificultățile de asigurare a ocupării / exercitării funcției de secretar general în mediul rural**, și pentru a nu perturba grav activitatea autorităților publice locale în perioada de tranziție de după eliminarea exceptărilor menționate la punctul 4), **susținem menținerea prevederilor art. 615 alin. (3)**, cu privire la exercitarea temporară a atribuțiilor secretarului general al comunei, de către o persoană din interiorul instituției, care nu îndeplinește specialitatea studiilor, dar întrunește nivelul necesar al acestora precum și vechimea minimă standard în specialitatea studiilor sale.

Pagina 1 din 3

Propunem ca *durata exercitării temporare a atribuțiilor secretarului general, potrivit art. 615 alin. (3) să fie pe o perioadă de maxim un an*, cu posibilitatea prelungirii pentru o perioadă similară, dacă s-a organizat concurs de ocupare a funcției publice de secretar general și aceasta nu a putut fi ocupată.

- 5) Pentru a nu încălca principiul constituțional al neretroactivității legii, **susținem prevederea expresă în cuprinsul actului normativ** a faptului că persoanele care ocupă pe durată nedeterminată funcția de secretar general al comunei, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență care elimină exceptările prevăzute la punctul 4), rămân pe funcție dacă au îndeplinit condițiile prevăzute de lege la data numirii pe funcția publică.

Acest aspect **nu afectează principiile așezate la baza echivalării funcțiilor publice** potrivit prevederilor punctului 2), întrucât persoana care nu îndeplinește condițiile standard de studii și vechime în specialitate, fără exceptări, chiar dacă ocupă în prezent funcția de secretar general al comunei, **nu poate beneficia** de efectul echivalării funcțiilor publice de conducere prin aplicarea mobilității, atât timp cât nu îndeplinește și condițiile de ocupare a funcției publice spre care tinde prin transfer.

Propunerea noastră de modificare a anexei nr. 5¹ din Codul administrativ este următoarea:

Denumirea autorității sau instituției publice	Funcția publică generală cu care se echivalează funcția publică specifică	Nivelul funcției publice	Nivelul studiilor necesare	Funcția publică specifică care se echivalează
Administrația publică locală	Director general în administrația publică locală	conducere	Clasa I, studii universitare licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în științe juridice, administrative sau politice și studii universitare de master absolvite cu diplomă în domeniul administrației publice, management sau în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice sau cu diplomă echivalentă conform prevederilor art. 153 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare	Secretar general al județului, secretar general al municipiului București, secretar general al sectorului municipiului București, secretar general al municipiului reședință de județ, secretar general al municipiului, secretar general al orașului, secretar general al comunei

Menținerea actualei echivalări conduce la distorsiuni aberante la nivelul sistemului funcției publice din România, cum ar fi, spre exemplu, **imposibilitatea mobilității secretarilor generali între unități administrativ-teritoriale de categorii diferite** sau, cazul de la comuna Topraisar, județul Constanța, în care se ajunge la refuz de avizare a organigramei de către ANFP, motivat de o presupusă încălcare a principiului ierarhizării funcțiilor publice, prin faptul că **o structură la nivel de serviciu** (cea mai de jos din ierarhia actuală a funcțiilor publice de conducere) **nu ar putea fi coordonată de către secretarul general** (deocamdată, cea mai înaltă funcție publică de conducere din administrația locală) **întrucât secretarul general este echivalat cu șeful de serviciu** în anexa nr. 5¹ a Codului administrativ.

Din acest motiv, vă rugăm să preluați propunerile noastre, în vederea includerii acestora în proiectul Ordonanței de urgență privind modificarea Codului administrativ.

Anexăm prezentei scrisori următoarele documente:

- 1) Scrisoarea Asociației Comunelor din România nr. 624/21 decembrie 2021 către Ministerul Dezvoltării Regionale, Lucrărilor Publice și Administrației
- 2) Scrisoarea Asociației Comunelor din România nr. 60/14 februarie 2022 către Comisia pentru Administrație Publică a Senatului României
- 3) Scrisoarea (refuz de avizare organigramă) ANFP către Comuna Topraisar, județul Constanța
- 4) Decizia CCR nr. 414/2010 – unicitatea funcției de secretar (general) în administrația publică locală

**Cu deosebită considerație,
Federația Columna – SCOR**

**Președinte,
Lucian-Ciprian PUIU**

**Vicepreședinte
Dan CÂRLAN
Președinte SN SCOR**

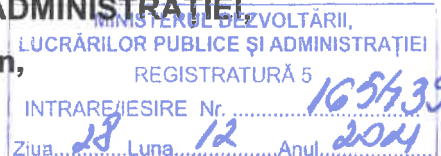
**Vicepreședinte
Ștefan SBIERA
Președinte CPSGCOR**

Nr. 624 din 27 decembrie 2021

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI
DOMNULUI MINISTRU CSEKE Attila-Zoltán,

Referitor la: *Poziția Asociației Comunelor din România cu privire la reglementarea statutului funcției publice specifice de conducere de secretar general al unității administrativ teritoriale*

STIMATE DOMNULE MINISTRU,

Vă mulțumesc pentru scrisoarea ce ne-a fost înaintată sub nr. 160754/16.12.2021, prin care solicitați punctul de vedere al ACoR, în privința propunerilor *Corpului profesional al secretarilor generali ai comunelor din România (CPSGCOR)* în ceea ce privește reglementarea statutului profesional al funcției publice de conducere specifice de secretar general al unității administrativ-teritoriale, în contextul proiectului ordonanței de urgență de modificare a codului administrativ.

Poziția ACoR a fost și este consecventă, în sensul **determinării de a consolida permanent statutul secretarului general** și al altor funcții publice de referință în arhitectura administrației publice locale din România, mărturie în acest sens fiind și eforturile comune pe care le-am desfășurat împreună cu secretarii generali ai comunelor din România, pentru constituirea Corpului profesional (CPSGCOR), ca parte integrantă din Asociația Comunelor din România.

În acest moment, CPSGCOR acoperă cu structuri legitime alese un număr de 40 de județe și cuprinde secretarii generali dintr-un număr de 1809 comune, ceea ce reprezintă 63% din numărul total al comunelor din România, dar **peste ¾ din numărul posturilor efectiv ocupate la nivel național**.

Obiectivele urmărite sunt legate indiscutabil de **profesionalizarea și creșterea prestigiului funcției de secretar general**, ceea ce asigură și creșterea prestigiului autorităților administrației publice locale prin calitatea actelor administrative ale acestora, una dintre cele mai vechi și de notorietate funcții ale administrației publice locale din România, în diversele forme pe care această funcție a avut-o în decursul istoriei.

Din această perspectivă, apreciem că **propunerile înaintate de către CPSGCOR către Ministerul pe care cu mare onoare îl conduceți sunt adecvate obiectivelor urmărite și reprezintă un pas necesar pentru consolidarea statutului și prestigiului funcției de secretar general**.

Dacă, din perspectiva demersurilor ACoR din ultimii 10 – 15 ani, această poziție poate părea inconsecventă (cu referire la propunerea de eliminare a derogărilor din cuprinsul Codului administrativ, pentru a asigura **unicitatea funcției de secretar general**, indiferent de categoria unității administrativ-teritoriale), vă rugăm să acceptați realitatea faptului că fiecare etapă istorică are prioritățile și soluțiile sale specifice, iar evoluția societății noastre, în ansamblu, ne obligă să ne adaptăm, astfel încât să ne urmărim obiectivele de perspectivă și nu neapărat status-quo-ul soluțiilor care au fost potrivite acum 10 – 15 ani.

Astfel, în acest moment, când spațiul rural este supus unor transformări și măsuri de dezvoltare fără precedent, inclusiv prin programele ample de dezvoltare coordonate de către ministerul condus de către dumneavoastră, apreciem că ocuparea funcției de secretar general, la nivelul comunelor, cu personal de înaltă calificare, cu experiență specifică și studii superioare adecvate, **nu mai poate fi stimulată prin derogări** care să conducă, așa cum foarte bine ați subliniat în scrisoarea dumneavoastră, la ocuparea, în ultimă instanță, cu orice persoană găsită disponibilă prin sat, chiar și fără experiență/vechime, doar să fie deținătoare a unei diplome de studii superioare, indiferent de specializare.

Avem de ales în acest moment între două variante aflate în totală contradicție una cu alta:

1) Status-quo, prin care menținem funcția de secretar general al comunei la un nivel de pretenții minimal, cu derogări excesive, care permit ocuparea acesteia, în extremis, aproape de către orice persoană cu minimă experiență și fără calificare specifică.

Echivalarea, din acest motiv, a funcției publice de conducere specifice de secretar general al comunei cu funcția publică de conducere generală de șef serviciu (*aflată formal cu minim 5 poziții mai jos decât secretarul general în ierarhia funcțiilor publice de conducere din administrația publică locală, potrivit anexei nr. 8 la Legea-cadru nr. 153.2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice*) nu numai că este neconstituțională, în raport cu considerentele Deciziei CCR nr. 414/14 aprilie 2010, dar consacră un nivel derizoriu al funcției de secretar general al comunei, conducând inevitabil la scăderea și mai mult a atractivității acesteia pentru orice persoană cu studii superioare specifice și experiență adecvată, astfel încât **ne vom situa într-o spirală negativă a interesului pentru recrutare.**

2) Progres, prin care eliminăm orice discriminare (derogare) în ceea ce privește exigențele condițiilor de acces la ocuparea funcției publice, și răsplătim această ridicare a standardelor, prestigiului și profesionalizării funcției prin echivalarea sa în mod identic pentru toți secretarii generali ai unităților administrativ teritoriale, indiferent de categoria acestora.

Rezultatul așteptat este **o creștere substanțială a prestigiului funcției de secretar general al comunei, însoțită de o creștere accentuată a atractivității acesteia și a interesului persoanelor cu pregătire de specialitate și experiență relevantă** pentru intrarea în corpul profesional al secretarilor generali, pe cea mai înaltă funcție din ierarhia funcțiilor publice de conducere din România.

Suntem, în această variantă, **nu numai integral pe terenul constituțional, dar și pe o spirală pozitivă, un cerc virtuos** al interesului și atractivității pentru ocuparea funcției.

Nu în ultimul rând, preconizata modificare a Codului administrativ, propusă de către Ministerul ce cu mare onoare îl conduceți, prin care se va crea posibilitatea **exercitării atribuțiilor secretarului general prin asocierea în cadrul consorțiilor administrative**, va dilua și mai mult nevoia de a ocupa cu orice preț (adică prin derogări) un post vacant de secretar general, atât timp cât orice comună va avea posibilitatea de a-și asigura cu un cost incomparabil mai scăzut serviciile unui secretar general cu pregătire și experiență de nivel înalt, fără a face rabat de la calitatea profesională a acestuia.

Din aceste motive, domnule Ministru, susținem integral propunerile CPSGCOR, privind echivalarea funcției de secretar general al comunei cu funcțiile publice de conducere generale din România.

Pe de altă parte, așa cum ați putut lua cunoștință din materialele înaintate de către CPSGCOR, o altă propunere de modificare a Codului administrativ este cea privind definiția aparatului de specialitate al primarului, **cu referire directă la includerea secretarului general în aparatul de specialitate.**

Astfel, definiția actuală a **aparatului de specialitate al primarului**, de la art. 5 litera g) din Codul administrativ, este următoarea:

„g) aparatul de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean – totalitatea compartimentelor funcționale, fără personalitate juridică, de la nivelul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, **precum și secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale**; primarul, consilierii personali sau personalul din cadrul cabinetului acestuia, președintele consiliului județean, consilierii personali sau personalul din cadrul cabinetului acestuia, viceprimarul, vicepreședintele consiliului județean, administratorul public nu fac parte din aparatul de specialitate;”

Modificarea propusă pentru această definiție este următoarea:

„g) aparatul de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean – totalitatea compartimentelor funcționale, fără personalitate juridică, de la nivelul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale; primarul, viceprimarul, președintele și vicepreședintele consiliului județean, consilierii personali sau persoanele din cadrul cabinetelor acestora, **secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale**, precum și administratorul public, nu fac parte din aparatul de specialitate;

Având în vedere motivarea propunerii, respectiv:

„Potrivit art. 154 alin. (2) din Codul administrativ: **„Pentru punerea în aplicare a activităților date în competența sa** prin actele prevăzute la alin. (1), primarul are în subordine un aparat de specialitate.

Potrivit art. 242 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Fiecare unitate administrativ-teritorială ... are un secretar general salarizat din bugetul local, funcționar public de conducere, ..., ce asigură respectarea principiului legalității în activitatea de emitere și adoptare a actelor administrative,

Potrivit art. 243 din Codul administrativ, **majoritatea atribuțiilor secretarului general sunt complet diferite față de cele ale primarului și nu privesc punerea în aplicare a activităților date prin lege în competența acestuia**, ca să fie justificată includerea secretarului general în aparatul de specialitate al primarului, aparat de specialitate definit prin lege ca fiind instrumentul prin intermediul căruia primarul își îndeplinește propriile atribuții.

Secretarul general **are atribuții proprii stabilite prin lege**, de sine-stătătoare, **unele dintre ele independente de atribuțiile primarului** (spre exemplu cele legate de funcționarea consiliului local), **iar altele aflate chiar în relație de autonomie funcțională față de acesta** (controlul primar de legalitate asupra proiectelor dispozițiilor inițiate de către aparatul de specialitate sau chiar de către primar) astfel încât relația de subordonare funcțională stabilită între primar și aparatul său de specialitate **nu este compatibilă cu exercitarea în bune condiții a atribuțiilor proprii de către secretarul general**.

Ca factor de echilibru între autoritatea publică executivă și cea deliberativă, prin asigurarea controlului primar de legalitate al actelor administrative emise/adoptate de către acestea, **secretarul general este ținut la a avea un comportament echidistant față de ambele**, fiind parte din structura funcțională fără personalitate juridică denumită „primăria comunei”, și **fiind supus controlului activității sale, potrivit legii, atât de către primar, cât și de către consiliul local**, inclusiv prin procedura de evaluare anuală a activității sale, fără a putea fi constrâns, însă, să facă parte din structura funcțională a aparatului de specialitate al primarului, definit de către legiuitor ca fiind dedicat exclusiv îndeplinirii de către primar a propriilor atribuții.”

Apreciem că această modificare trebuie operată de urgență în Codul administrativ, pentru a se restabili un statut corespunzător pentru funcția de secretar general, ca factor de echilibru între autoritatea publică executivă și cea deliberativă.

Vă adresăm, domnule Ministru, **rugămintea expresă de a accepta introducerea acestei modificări în chiar cuprinsul proiectul Ordonanței de urgență privind modificarea Codului administrativ, aflată în curs de avizare și adoptare**, întrucât natura reglementării este în corelație directă cu obiectul proiectului actului normativ, respectiv reglementări privind precizarea și definirea coerentă a statutului funcției publice specifice de conducere de secretar general.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTELE ASOCIAȚIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA,

Emil DRĂGHICI,

**PRIMARUL COMUNEI VULCANA-BĂI,
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA**

– PREȘEDINTELE –

60 / 14 februarie 2022

Senatul României

Comisia pentru administrație publică
Domnului Președinte CSÁSZÁR Károly Zsolt

Comisia pentru muncă, familie și protecție socială
Domnului Președinte Ion ROTARU

Pentru ședința comună de marți 15 februarie 2022, ora 10,00

Referitor la: **Proiectul de lege L5/2022 privind aprobarea OUG nr. 138/2021 privind aprobarea OUG nr. 138/2021 pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2019 privind codul administrativ**
Poziția ACOR cu privire la reglementarea statutului funcției publice specifice de conducere de secretar general al unității administrativ teritoriale

Stimate domnule Președinte CSÁSZÁR Károly Zsolt,

Stimate domnule Președinte Ion ROTARU

Mă adresez dumneavoastră în considerarea calității de președinți ai comisiilor însărcinate cu elaborarea Raportului comun la proiectul de lege L5/2022 privind aprobarea OUG nr. 138/2021 privind aprobarea OUG nr. 138/2021 pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2019 privind codul administrativ.

Vă rog să contribuim la **repararea unei situații care afectează grav statutul profesional al funcției publice de conducere specifice de secretar general al unităților administrativ-teritoriale, în principal al celei de secretar general al comunelor.**

Prin forma actuală a reglementării introduse prin OUG nr. 138/2021 pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2019 privind codul administrativ, s-a creat o gravă și **neconstituțională discriminare între secretarii generali**, pe criteriul categoriei unității administrativ teritoriale în care activează.

Ne referim la echivalarea prin **Anexa 5¹** a funcției publice unice de secretar general al UAT/subdiviziunii administrativ teritoriale, care discriminează în mod nejustificat și neconstituțional secretarii generali între ei, prin stabilirea a patru grupe de secretari generali, echivalați în mod diferit cu funcțiile publice generale din sistemul funcției publice din România, lucru absolut inacceptabil.

Reglementarea actuală confundă **funcția publică în sine cu posturile diferite** (comună, oraș, municipiu, municipiu reședință de județ și județ) **afereente aceleiași funcții publice – secretarul general.**

Astfel, potrivit art. 242 din codul administrativ, **funcția publică de conducere specifică de secretar general este funcție unică în sistemul funcțiilor publice din România**, cu atribuții unice, cu responsabilități identice și cu condiții de ocupare identice.

Acest lucru a fost constatat de către Curtea Constituțională la punctul II al considerentelor Deciziei CCR nr. 414/14 aprilie 2010:

“Curtea observă că, potrivit art. 116 alin. (1) din Legea administrației publice nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 23 februarie 2007, "Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor este funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice sau administrative", **ceea ce demonstrează faptul că legea nu stabilește nicio ierarhie sub aspectul statutului între secretarii unităților administrativ-teritoriale.**

Este și justificat **să nu se stabilească ierarhii în cadrul acestora**, mai ales dacă se are în vedere că, în condițiile legii, o comună poate deveni oraș sau un oraș municipiu.

Prin urmare, **toți secretarii, indiferent de unitatea administrativ-teritorială în cadrul căreia funcționează, trebuie să îndeplinească condiții identice pentru accesul la această funcție.**”

Raportat la considerentele Deciziei Curții Constituționale, precum și la existența unor excepții în codul administrativ, cu privire la condițiile de ocupare a funcției de secretar general la nivelul comunelor, **singura abordare constituțională este aceea de a elimina excepțiile, pentru a asigura un tratament absolut nediscriminatoriu între secretarii generali, indiferent de categoria UAT.**

Mai atragem atenția că, dacă în cazul secretarilor generali ai comunelor pot fi invocate excepțiile actuale din codul administrativ, în cazul **discriminării dintre celelalte trei așa-zise categorii de secretari generali** prevăzute arbitrar în **Anexa 5¹ la ordonanță** neconstituționalitatea este evidentă!!

S-a ajuns, în urma actualei reglementări introduse prin anexa 5¹ la OUG nr. 138/2021, în situația absurdă în care funcția de secretar general al unității administrativ-teritoriale NU MAI ESTE ECHIVALENTĂ CU EA ÎNSĂȘI!

Dacă parcurgem punctele de vedere ale Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (anexate), **înainte și după adoptarea OUG nr. 138/2021**, observăm faptul că, chiar dacă anexa nr. 5¹ la OUG nr. 138/2021 se referă **strict la echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale**, după adoptarea OUG nr. 138/2021 **un secretar general al comunei nu se mai poate transfera pe aceeași funcție la un oraș**, după cum, în mod similar, **un secretar general al municipiului nu se mai poate transfera pe aceeași funcție într-un municipiu reședință de județ**, întrucât prin echivalarea diferită cu funcții publice generale, se apreciază că și cele două posturi de secretar general nu mai sunt echivalente!

Urmărim cu toții **profesionalizarea și creșterea prestigiului funcției de secretar general**, una dintre cele mai vechi instituții ale administrației locale din România, în diversele forme pe care această funcție a avut-o în decursul istoriei.

Din această perspectivă, apreciem că **propunerile înaintate mai jos sunt adecvate obiectivelor urmărite și reprezintă un pas necesar pentru consolidarea statutului și prestigiului funcției de secretar general.**

Astfel, în acest moment, când spațiul rural este supus unor transformări și măsuri de dezvoltare fără precedent, apreciem că **ocuparea funcției de secretar general, la nivelul comunelor, cu personal de înaltă calificare, cu experiență specifică și studii superioare adecvate, nu mai poate fi stimulată prin excepții** care conduc la ocuparea, în ultimă instanță, cu orice persoană găsită disponibilă prin sat, chiar și fără experiență / vechime, doar să fie deținătoare a unei diplome de studii superioare, indiferent de specializare.

Asociația Comunelor din România propune eliminarea oricărei discriminări (excepții) în ceea ce privește exigențele condițiilor de acces la ocuparea funcției publice, precum și echivalarea în mod identic pentru toți secretarii generali ai unităților administrativ teritoriale, indiferent de categoria acestora.

Rezultatul așteptat este **o creștere substanțială a prestigiului funcției de secretar general al comunei, însoțită de o creștere accentuată a atractivității acesteia și a interesului persoanelor cu pregătire de specialitate și experiență relevantă** pentru intrarea în corpul profesional al secretarilor generali, pe cea mai înaltă funcție din ierarhia funcțiilor publice de conducere din România.

Suntem astfel **nu numai integral pe terenul constituțional, dar și pe o spirală pozitivă, un cerc virtuos** al interesului și atractivității pentru ocuparea funcției.

Din aceste motive, domnilor președinți, susținem următoarele modificări la codul administrativ, de introdus în proiectul de lege pentru aprobarea OUG nr. 138/2021, cu privire la echivalarea funcției de secretar general al comunei cu funcțiile publice de conducere generale din România:

Art.	Forma existentă	Forma propusă	Motivare
Art. 384	<p>Articolul 384 Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale</p> <p>(1) Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale se fac prin lege.</p> <p>(2) În înțelesul prezentului cod, echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale se referă la echivalarea în mod cumulativ a următoarelor condiții:</p> <p>a) nivelul funcției publice;</p> <p>b) nivelul studiilor necesare pentru exercitarea funcției publice;</p> <p>c) vechimea în specialitate necesară pentru exercitarea funcției publice.</p>	<p>Articolul 384 Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale</p> <p>(1) Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale se fac prin lege.</p> <p>(2) În înțelesul prezentului cod, echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale se referă la echivalarea în mod cumulativ a următoarelor condiții:</p> <p>a) nivelul funcției publice;</p> <p>b) nivelul studiilor necesare pentru exercitarea funcției publice;</p> <p>c) vechimea în specialitate necesară pentru exercitarea funcției publice.</p> <p>(3) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarului public, prin aplicarea mobilității între funcțiile publice specifice și cele generale, sau între funcțiile publice generale și cele specifice, în baza echivalării realizate potrivit alin. (2), este permisă cu condiția îndeplinirii de către funcționarul public a vechimii în specialitate necesare pentru exercitarea funcției publice spre care tinde prin mobilitate.</p>	<p>Reglementează condiții nediscriminatorii de aplicare a mobilității între funcțiile publice specifice și cele generale, sau între funcțiile publice generale și cele specifice, pentru situația în care persoana care este supusă mobilității a acces anterior pe funcția publică prin exceptare de la condițiile standard de vechime /specialitatea studiilor.</p>
Art. 468	<p>Articolul 468 Condiții de vechime în specialitatea studiilor la ocuparea funcțiilor publice de execuție și de conducere</p> <p>(1) ...</p> <p>(2) Condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcțiilor publice de conducere se stabilesc astfel:</p> <p>a) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de șef birou, șef serviciu și secretar general al comunei, precum și a funcțiilor publice specifice echivalente acestora;</p>	<p>Articolul 468 Condiții de vechime în specialitatea studiilor la ocuparea funcțiilor publice de execuție și de conducere</p> <p>(1) ...</p> <p>(2) Condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcțiilor publice de conducere se stabilesc astfel:</p> <p>a) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de șef birou, șef serviciu, precum și a funcțiilor publice specifice echivalente acestora;</p>	<p>Se elimină regimul de vechime discriminatoriu al secretarului general al comunei (5 ani) în raport cu secretarul general aferent celorlalte categorii de unități administrativ-teritoriale (regim general 7 ani vechime)</p>

<p>Art. 615</p>	<p>Articolul 615</p> <p>(1) În cazul în care la concursurile organizate pentru ocuparea funcției publice de conducere de secretar general al comunei nu se prezintă persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică, administrativă sau științe politice, și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 465 alin. (3) și art. 468 alin. (2) lit. a), pot candida și persoane care nu îndeplinesc aceste condiții, în următoarea ordine:</p> <p>a) persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică, administrativă sau științe politice și îndeplinesc condiția prevăzută la art. 468 alin. (2) lit. a);</p> <p>b) persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică, administrativă sau științe politice;</p> <p>c) persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în altă specialitate.</p> <p>(2) În situația prevăzută la alin. (1), ocuparea funcției publice de conducere de secretar general al comunei se face pe perioadă nedeterminată, cu obligația absolvirii cu diplomă a studiilor universitare de master, în specialitate juridică, administrativă sau științe politice, în termen de 4 ani de la data numirii, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.</p> <p>(3) În situația în care funcția publică de conducere de secretar general al comunei este vacantă sau temporar vacantă și în cadrul autorității sau instituției publice nu există persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică, administrativă sau științe politice, și care îndeplinesc condițiile de vechime și de studii prevăzute de lege, funcția publică de secretar general al comunei poate fi exercitată cu caracter temporar și de persoane care nu îndeplinesc aceste condiții, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 509-511.</p>	<p>Articolul 615</p> <p>(1) Se elimină</p> <p>(2) Se elimină</p> <p>(3) În situația în care funcția publică de conducere de secretar general al comunei este vacantă sau temporar vacantă și în cadrul autorității sau instituției publice nu există persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică, administrativă sau științe politice, și care îndeplinesc condițiile de vechime și de studii prevăzute de lege, funcția publică de secretar general al comunei poate fi exercitată cu caracter temporar și de persoane care nu îndeplinesc aceste condiții, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 509-511, pe o perioadă de maxim un an, cu posibilitatea prelungirii pentru o perioadă similară, dacă s-a organizat concurs de ocupare a funcției publice de secretar general și aceasta nu a putut fi ocupată.</p>	<p>Se elimină exceptările privind condițiile de ocupare a funcției publice de seretar general al comunei și se restricționează perioada în care se poate exercita temporar această funcție, la o perioadă de maxim un an, cu posibilitatea prelungirii pentru o perioadă similară, dacă s-a organizat concurs de ocupare a funcției publice de secretar general și aceasta nu a putut fi ocupată.</p>
------------------------	--	--	---

În urma eliminării regimurilor derogatorii și a excepțiilor din cuprinsul codului administrativ, **anexa nr. 5¹ la Ordonanța de Urgență nr. 57/2019**, astfel cum a fost introdusă prin **OUG nr. 138/2021**, se modifică, în privința secretarilor generali ai unităților administrativ teritoriale, pentru eliminarea oricăror discriminări și **aducerea în concordanță deplină cu punctul II al considerentelor Deciziei CCR nr. 414/14 aprilie 2010**, urmând să aibă următorul conținut:

Denumirea autorității sau instituției publice	Funcția publică generală cu care se echivalează funcția publică specifică	Nivelul funcției publice	Nivelul studiilor necesare	Funcția publică specifică care se echivalează
Administrația publică locală	Director general	conducere	Clasa I, studii universitare licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în științe juridice, administrative sau politice și studii universitare de master absolvite cu diplomă în domeniul administrației publice, management sau în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice sau cu diplomă echivalentă conform prevederilor art. 153 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare	Secretar general al județului, secretar general al municipiului București, secretar general al sectorului municipiului București, secretar general al municipiului reședință de județ, secretar general al municipiului, secretar general al orașului, secretar general al comunei

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTELE ASOCIAȚIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA,

Emil DRĂGHICI,

**PRIMARUL COMUNEI VULCANA-BĂI,
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA**

Punct de vedere privind transferul din funcția publică specifică de conducere de secretar general al comunei în funcția publică specifică de conducere de secretar general al orașului

(site ANFP - secțiunea interpretare legislație funcționari publici)

Transferul la cerere poate opera pe o funcție publică vacantă de același nivel sau într-o funcție publică vacantă de nivel inferior, iar pentru funcționarii publici de conducere, prin funcție publică de nivel inferior se înțelege o funcție publică de conducere situată ierarhic la un nivel inferior funcției publice deținute, precum și orice funcție publică de execuție, raportat la prevederile art. 506 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (4) din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Condiția minimă de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice de conducere specifice de secretar general al comunei este de 5 ani, iar cea necesară ocupării funcției publice de conducere specifice de secretar general al orașului este de 7 ani, raportat la prevederile art. 468 alin. (2) din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare

Unitățile administrativ-teritoriale sunt comunele, orașele și județele, iar fiecare dintre acestea are un secretar general salarizat din bugetul local, funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice, administrative sau științe politice, ce asigură respectarea principiului legalității în activitatea de emitere și adoptare a actelor administrative, stabilitatea funcționării aparatului de specialitate al primarului, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale între compartimentele din cadrul acestora, raportat la prevederile art. 95 alin. (1) și art. 242 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Atribuțiile secretarilor generali ai unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale sunt aceleași fără o diferențiere pe categoria de unitate administrativ-teritorială, respectiv aceleași incompatibilități și reguli privind recrutarea, numirea, suspendarea, modificarea, încetarea raporturilor de serviciu și regimul disciplinar, așa cum rezultă din prevederile art. 243 alin. (1) din actul normativ sus-invocat.

Prin urmare, raportul de serviciu al unui funcționar public titular al funcției publice de conducere specifice de secretar general al comunei poate fi modificat prin transfer la cerere pe funcția publică de conducere specifică vacantă de secretar general al orașului, în măsura în care îndeplinește condițiile de vechime în specialitatea studiilor pentru ocuparea acesteia, precum și celelalte condiții prevăzute la art. 506 alin. (5) din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Nr. 2414/2022

Domnului Milosovici Lucian
Secretar general al comunei Nufăru, Primaria comunei Nufăru, județul Tulcea

Stimate domnule secretar general al comunei,

Referitor la adresa nr. 225/12.01.2022 înregistrată în cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici sub nr. 2414/17.01.2022, vă comunicăm următoarele:

Obiectul solicitării

Punct de vedere cu privire la transferul de pe funcția publică de conducere specifică de secretar general al comunei pe funcția publică de conducere de secretar general al orașului.

Cadrul legal

Potrivit art. 384 alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale stabilite în Anexa nr. 5 la Codul administrativ este prevăzută în Anexa nr. 5¹ la același act normativ.

Art. 390 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, reglementează ierarhizarea funcțiilor publice de conducere generale.

Funcția publică de secretar general al unității administrativ-teritoriale este funcție publică de conducere specifică, potrivit alin. (2) al aceluiași articol.

Transferul în interesul serviciului sau la cerere poate opera pe o funcție publică vacantă de același nivel sau într-o funcție publică vacantă de nivel inferior, iar pentru funcționarii publici de conducere, prin funcție publică de nivel inferior se înțelege o funcție publică de conducere situată ierarhic la un nivel inferior funcției publice deținute, potrivit ierarhizării prevăzute la art. 390 din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice funcție publică de execuție, raportat la prevederile art. 506 alin. (1), (2) și (4) din același act normativ.

Concluzii

Potrivit Anexei nr. 5¹ la O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, funcția publică de conducere specifică de secretar general al comunei este echivalată cu funcția publică de conducere generală de șef serviciu, iar funcția publică generală de conducere specifică de secretar general al orașului este echivalată cu funcția publică de conducere generală de director executiv.

Potrivit ierarhizării funcțiilor publice de conducere generale funcția publică de conducere de șef serviciu este de nivel inferior față de funcția publică de conducere de director executiv.

Față de cele de mai sus și ținând cont de faptul că transferul poate opera pe o funcție publică vacantă de același nivel sau într-o funcție publică vacantă de nivel inferior, rezultă că nu se poate realiza transferul de pe funcția publică de conducere specifică de secretar general al comunei pe funcția publică de conducere specifică vacantă de secretar general al orașului.

Cu deosebită considerație,

p. PREȘEDINTE
Vasile-Felix COZMA

 DOCUMENT SEMNAT ELECTRONIC
conform legii 455/2001

AGENȚIA NAȚIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI

Bd. Mircea Vodă, nr. 44
tronsonul III, sector 3
București, cod poștal 030669

tel: 0374 112 741
0374 112 714
Fax: 021 312 44 04
www.anfp.gov.ro

Nr. 25692/2024

PRIMĂRIA COMUNEI TOPRAISAR, JUDEȚUL CONSTANȚA
DOMNULUI PRIMAR, GHEORGHE STELIAN

Referitor la Hotărârea Consiliului Local al comunei Topraisar, județul Constanța nr. 8/08.02.2024, transmisă Agenției Naționale a Funcționarilor Publici prin intermediul portalului de management al funcțiilor publice și funcționarilor publici, înregistrată cu nr. 25692/2024, vă comunicăm că am luat cunoștință de modificările aduse structurii de funcții publice din cadrul aparatului de specialitate al primarului, acestea fiind operate în baza de date privind evidența funcțiilor publice și funcționarilor publici, conform statului de funcții aprobat.

Raportat la atribuțiile Agenției, privind evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și la monitorizarea și controlul modului de aplicare a legislației în materie, prevăzute de dispozițiile art. 401 alin. (1) lit. d) și e) din Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare, vă informăm că aveți obligația de comunicare a actelor administrative în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la emiterea acestora, conform prevederilor art. 409 și art. 534, din actul normativ menționat anterior.

În urma analizei documentației facem următoarele observații de ordin legal:

- în statul de funcții și în organigramă, activitățile desfășurate de structurile funcționale se identifică inclusiv prin denumirea structurilor la nivelul cărora s-au organizat, aceea de compartiment (aspect sesizat prin adresa A.N.F.P. nr. 42179/2023 și nesoluționat);
- prin raportare la echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcții publice generale din cadrul unor autorități și instituții publice - Anexa nr. 5¹ la OUG nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, funcția publică de conducere specifică de secretar general al comunei este echivalentă cu funcția publică de conducere generală de șef serviciu; prin urmare, Serviciul Administrație Publică Locală (condus de un șef serviciu) nu poate fi subordonat secretarului general al comunei, având în vedere principiul subordonării ierarhice prevăzut de art. 373 lit. k) din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;
- secretarul general al UAT coordonează, verifică și răspunde de activitatea care ține de modul de completare, ținere la zi și de transmitere a datelor din registrul agricol potrivit art. 9 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, cu modificările și completările ulterioare.

În contextul în care nu constatăm încadrarea în normele legale incidente, ne rezervăm dreptul de a uza de dispozițiile art. 403 alin. (1) din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, prin sesizarea instanței de contencios administrativ competentă.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE
Vasile - Felix COZMA

DECIZIE nr. 414 din 14 aprilie 2010

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1, art. I pct. 6, art. I pct. 27 și ale art. I pct. 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

EMITENT

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 4 mai 2010

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, la data de 3 martie 2010, un grup de 33 de senatori a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor art. I pct. 1, art. I pct. 6, art. I pct. 27 și ale art. I pct. 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2.605 din 3 martie 2010 și constituie obiectul Dosarului nr. 517A/2010.

La sesizare a fost anexată lista cuprinzând semnăturile celor 33 de senatori, și anume: Ion Toma, Viorel Arcaș, Vasile-Cosmin Nicula, Dan-Coman Șova, Sorin-Constantin Lazăr, Ecaterina Andronescu, Marius-Sorin-Ovidiu Bota, Ioan Chelaru, Laurențiu-Florian Coca, Florin Constantinescu, Alexandru Cordoș, Titus Corlățean, Avram Crăciun, Petre Daea, Mihăiță Găină, Toni Greblă, Gheorghe Marcu, Radu-Cătălin Mardare, Valer Marian, Alexandru Mazăre, Gavril Mîrza, Elena Mitrea, Nicolae Moga, Sergiu-Florin Nicolăescu, Gheorghe Pop, Nicolae-Dănuț Prunea, Ion Rotaru, Daniel Savu, Doina Silistru, Constantin Tămagă, Adrian Țuțuianu, Șerban-Constantin Valeca și Cătălin Voicu.

I. Cu privire la dispozițiile art. I pct. 1 și pct. 28 din lege, în esență, se susține că acestea încalcă prevederile art. 16 alin. (1), (3) și art. 53 din Constituție. În acest sens, se apreciază că modificarea intempestivă, la scurte intervale de timp, a normelor care reglementează regimul juridic al conducătorilor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale este de natură să afecteze statutul funcționarilor publici de conducere din sfera serviciilor publice deconcentrate și nu asigură egalitatea acestei categorii de funcționari publici în raport cu celelalte persoane care ocupă sau au ocupat funcții publice de conducere în administrația publică centrală și locală.

În opinia autorilor obiecției de neconstituționalitate, climatul de instabilitate legislativă cu privire la conducătorii serviciilor publice deconcentrate a determinat o diferență de tratament juridic, fundamentată pe considerente de ordin politic, între această categorie de conducători și celelalte persoane care dețin funcții publice de conducere în administrația publică. Se apreciază că, în timp ce aceștia din urmă s-au bucurat de toate prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în sensul că au fost protejați de schimbările intempestive și abuzive din funcție, conducătorilor serviciilor publice deconcentrate li s-a administrat un alt tratament juridic, și anume au fost schimbați din funcții prin jocul combinat al mai multor modificări legislative operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, ambele declarate neconstituționale de către Curtea Constituțională.

Se arată că textele de lege criticate creează în mod fictiv o nouă categorie de funcții publice, cea de director și director adjunct ai serviciilor publice deconcentrate, dar care, în realitate, sunt identice sub aspectul sferei de atribuții și competențelor cu funcțiile de director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate existente anterior, în scopul de a face imposibilă reintegrarea persoanelor care au ocupat aceste din urmă funcții.

Toate aceste modificări legislative au creat condiții favorabile pentru ocuparea funcțiilor publice de conducători ai serviciilor publice deconcentrate pe criterii subiective, ceea ce este de natură să contravină scopului legii, și anume asigurarea unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor.

Prin modificarea continuă a regimului juridic aplicabil conducătorilor serviciilor publice deconcentrate, prin desființarea și înființarea, în mod succesiv, a posturilor acestora este încălcat principiul accesului egal la funcțiile publice, prevăzut de art. 16 alin. (3) din Constituție, care presupune atât accesul efectiv la funcția publică, cât și exercitarea sa în condiții de egalitate sub aspectul protecției acordate tuturor categoriilor de funcționari publici. Aceste măsuri constituie restrângeri ale dreptului de acces la o funcție publică, care nu sunt justificate în mod obiectiv ca fiind imperios necesare pentru salvagardarea unui alt drept care, în absența acestor restricții, ar fi grav compromis. Mai mult, se aduce atingere substanței dreptului prevăzut de art. 16 alin. (3) din Constituție, astfel încât textele criticate sunt contrare exigențelor art. 53 din Constituție.

II. Se susține că art. I pct. 6 din lege contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât stabilește în sarcina mai multor entități publice competența organizării concursului de recrutare a funcționarilor publici. În acest mod se alterează obiectivitatea verificării aptitudinilor/competențelor profesionale ale candidaților și se creează discriminări, în sensul că recrutarea în funcții publice de conducere vacante de șef serviciu sau șef birou, în funcții publice specifice asimilate acestora sau în funcții publice de execuție vacante și temporar vacante nu se realizează de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, ci de autoritățile sau instituțiile publice în al căror stat de funcții se află funcțiile publice respective.

III. Se consideră că dispozițiile art. I pct. 27 din lege încalcă art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție, întrucât accesul la funcția publică nu se face prin concurs, ci prin transformarea posturilor de natură contractuală care implică exercitarea unor prerogative de putere publică în funcții publice. Astfel, persoanele încadrate în posturi de natură contractuală, aflate în ipoteza art. I pct. 27 din lege, urmează să ocupe funcții publice în baza unui act administrativ de numire, în absența organizării unui concurs, ceea ce este discriminatoriu în raport cu terțe persoane care doresc să acceadă la o funcție publică, situație în care accesul se realizează numai prin susținerea unui concurs.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Senatului a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 662 din 10 martie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât modificările aduse Legii nr. 188/1999 contravin art. 16 alin. (1) și (3), precum și art. 53 din Constituție. În acest sens, se arată că modificarea continuă a regimului juridic aplicabil conducătorilor serviciilor publice deconcentrate, precum și schimbarea succesivă a denumirii unor funcții afectează stabilitatea exercitării acestora, precum și statutul juridic al funcționarilor publici din serviciile publice deconcentrate, ceea ce încalcă dreptul de acces la o funcție publică și principiul stabilității ce ar trebui să guverneze exercitarea funcțiilor publice. Se mai susține că legea criticată adâncește inegalitățile de regim juridic dintre conducătorii serviciilor publice deconcentrate și ceilalți funcționari publici prin crearea unei noi categorii de funcții publice și duce la imposibilitatea reintegrării persoanelor care au ocupat aceste funcții publice.

Înființarea și desființarea succesivă a unor funcții publice care presupun atribuții identice nu sunt de natură să îndeplinească dezideratul accesului în condiții de egalitate la funcțiile publice, motiv pentru care prevederile legale criticate încalcă art. 16 alin. (1) și (3), precum și art. 53 din Constituție.

Se mai arată că, în lipsa organizării vreunui concurs, persoanele încadrate în posturi de natură contractuală care implică exercitarea unor prerogative de putere publică și care se transformă în funcții publice urmează să ocupe noile funcții publice în baza unui act administrativ de numire. Astfel, aceste persoane sunt favorizate, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție, în raport cu alte persoane care doresc să ocupe o funcție publică.

În fine, se consideră că legea criticată încalcă exigențele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind accesibilitatea și previzibilitatea normei juridice, având formulări neclare, ceea ce lipsește norma juridică de caracterul logic și precis.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/1.645/E.B. din 12 martie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Modificarea terminologiei folosite în raport cu denumirea funcțiilor publice de conducere ale serviciilor publice deconcentrate nu afectează regimul juridic al acestora. Se arată că, din moment ce serviciile publice deconcentrate sunt extensii funcționale ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale, noile denumiri sunt mult mai potrivite, fiind în concordanță cu denumirile funcțiilor publice de conducere din compartimentele organizatorice ale ministerelor. Se mai arată că noile funcții publice nu sunt create intuitu personae. În consecință, nu se poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție.

2. Referitor la încălcarea art. 16 alin. (3) din Constituție prin prevederile art. I pct. 1 din lege, se arată că argumentarea autorilor sesizării se bazează doar pe supoziții formulate, "în contextul unor aprecieri subiective, lipsite de fundament, în legătură cu aspecte de aplicare a legii". Se apreciază că schimbarea denumirii funcțiilor publice de conducere a serviciilor publice deconcentrate este de competența exclusivă a legiuitorului. Totodată, o atare măsură nu face referire la modificarea atribuțiilor aferente funcțiilor publice de conducere a serviciilor deconcentrate și, prin urmare, nu are relevanță asupra regimului juridic al acesteia. În acest sens sunt invocate și prevederile art. 100 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 188/1999.

3. Pentru motivele arătate mai sus, se apreciază că art. I pct. 1 din lege nu contravine nici art. 53 din Constituție.

4. În raport cu critica de neconstituționalitate ce vizează art. I pct. 6 din lege, se apreciază că, potrivit argumentației aferente expunerii de motive la proiectul de lege, acest text este expresia continuării procesului de descentralizare a competențelor de gestiune a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, ceea ce va antrena o creștere a rolului și responsabilităților conducătorilor autorităților și instituțiilor publice. În acest context, se consideră că aspectele invocate în critica de neconstituționalitate în privința art. I pct. 6 din lege nu vizează veritabile probleme de constituționalitate, ci vizează chestiuni care țin de oportunitatea politicii legislative în domeniul funcției publice.

5. Art. I pct. 27 din lege consacră o modalitate de ocupare a funcției publice expres prevăzută de Legea nr. 188/1999, care la art. 56 lit. e) prevede că funcțiile publice pot fi ocupate și "prin alte modalități prevăzute expres de prezenta lege". Prin urmare, critica autorilor sesizării de neconstituționalitate vizează chestiuni ce țin, mai degrabă, de politica legislativă a Parlamentului.

Președintele Camerei Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și celor ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 1, art. I pct. 6, art. I pct. 27 și art. I pct. 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care au următorul cuprins:

- Art. I pct. 1: "1. La articolul 13 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

«d) director executiv și director executiv adjunct în cadrul instituției prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, director și director adjunct în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora.»";

- Art. I pct. 6: "6. La articolul 58, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 58. - (1) Concursul de recrutare pentru funcțiile publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, autorităților administrative autonome, precum și pentru serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale este organizat, în condițiile legii, astfel:

a) de comisia prevăzută la art. 18 alin. (1), pentru înalții funcționari publici. Secretariatul tehnic al comisiei se asigură de Agenția Națională a Funcționarilor Publici;

b) de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere generale și specifice vacante, inclusiv pentru funcțiile publice de conducere vacante de secretar al unității administrativ-teritoriale, cu excepția funcțiilor publice de conducere vacante de secretar al comunei, de șef serviciu și șef birou;

c) de autoritățile și instituțiile publice în al căror stat de funcții se află funcția publică, pentru funcțiile publice de conducere vacante de secretar al comunei, de șef serviciu și șef birou și funcțiile publice specifice asimilate acestora, precum și pentru toate funcțiile publice de execuție vacante și temporar vacante.

.....
(3) În cazul concursurilor prevăzute la alin. (1) lit. c), autoritățile și instituțiile publice au obligația de a înștiința Agenția Națională a Funcționarilor Publici despre organizarea concursurilor, cu cel puțin 10 zile înainte de demararea procedurilor prevăzute de lege.»

- Art. I pct. 27: "27. Articolul 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 111. - (1) Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun exercitarea unor atribuții dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (3), au obligația de a stabili funcții publice în condițiile art. 107, în termen de 30 de zile de la data constatării existenței acestor atribuții.

(2) Funcțiile publice vacante, funcțiile publice de conducere, precum și funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, stabilite potrivit alin. (1), se ocupă în condițiile prezentei legi.

(3) Persoanele încadrate în posturi de natură contractuală care au fost stabilite și avizate ca funcții publice vor fi numite în funcții publice de execuție dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 54 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice.

(4) Drepturile salariale ale persoanelor care ocupă funcții publice în condițiile alin. (3) se stabilesc potrivit salarizării funcțiilor publice în care au fost numite.»

- Art. I pct. 28: "28. La anexă, capitolul I litera B, punctele 4 și 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

«4. director din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, director executiv în cadrul instituției prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, director în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale;

5. director adjunct din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, director executiv adjunct în cadrul instituției prefectului în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, director adjunct în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale;»

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea, art. 16 alin. (3) cu referire la accesul la funcțiile publice, art. 53 privind restrângerea exercitării unui drept sau al unei libertăți. Totodată, sunt considerate ca fiind încălcate art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind principiul egalității, art. 1 și art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind principiul egalității și al accesului egal la funcțiile publice, precum și cele stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu privire la principiul egalității în Cauza Buchen împotriva Republicii Cehe, 2002.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia formulează 3 critici intrinseci ale legii de modificare a Legii nr. 188/1999. În consecință, analiza Curții va viza în mod distinct cele 3 aspecte principale ale criticii de neconstituționalitate, cu privire la care reține următoarele:

I. Curtea urmează să analizeze împreună prevederile art. I pct. 1 și art. I pct. 28 din lege, datorită legăturii indisolubile existente între acestea, ambele texte vizând crearea unei noi funcții publice, și anume aceea de director și director adjunct, în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

Pentru a avea o imagine de ansamblu asupra problematicei ridicate de aceste noi prevederi legale, se impune a fi reținută situația legislativă creată cu privire la conducătorii serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale:

- prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 22 aprilie 2009, au fost eliminate din categoria funcțiilor publice de conducere funcțiile de director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate. Prin aceeași ordonanță a fost înființată funcția de director-coordonator al acestor servicii. Prin urmare, se constată că aceste funcții au trecut din regimul funcției publice în regim contractual;

- prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, pronunțată într-un control a priori de constituționalitate, prevederile legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, deci și ale ordonanței de urgență, au fost declarate neconstituționale;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 6 octombrie 2009, a continuat optica Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, astfel încât, chiar și ulterior Deciziei Curții Constituționale nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, conducerea serviciilor publice deconcentrate a fost încredințată aceluiași directori-coordonatori;

- prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2010, Curtea Constituțională a declarat neconstituționale prevederile art. I pct. 1-5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, texte a căror soluție legislativă se regăsea și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009.

Acesta este cadrul legal în care intervine legea de modificare a Legii nr. 188/1999. Noutatea adusă prin această lege, în raport cu cele două ordonanțe de urgență menționate, constă în faptul că funcția de conducător al serviciilor publice deconcentrate revine la regimul de funcție publică, fiind astfel eliminată categoria directorilor-coordonatori, ce avea statutul de personal contractual. Numai că noua lege înlocuiește funcția de director executiv și director executiv adjunct al serviciilor publice deconcentrate și instituie o nouă categorie de funcții publice, și anume cea de director și director adjunct al acestor servicii. Rezultă că posturile contractuale create prin cele două ordonanțe de urgență în cursul anului 2009 nu revin la forma inițială - posturi de director executiv și director executiv adjunct -, ci sunt transformate într-o nouă categorie de funcții publice de conducere - director și director adjunct.

Curtea observă că este a treia intervenție legislativă în decursul ultimului an în privința regimului juridic ce reglementează statutul conducătorilor serviciilor deconcentrate.

În continuarea celor de mai sus, Curtea învederează anumite aspecte cu privire la efectele celor două decizii mai sus menționate, respectiv Decizia Curții Constituționale nr. 1.257 din 7 octombrie 2009 și Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009. Astfel:

- Decizia Curții Constituționale nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, pronunțată într-un control a priori, a constatat neconstituționalitatea unei legi de aprobare a ordonanței de urgență. O atare decizie "consacră o interferență între controlul a priori și cel a posteriori de constituționalitate, în sensul că, în cadrul

controlului a priori de constituționalitate, s-a declarat ca fiind neconstituțională o soluție legislativă cuprinsă într-un act normativ în vigoare. O atare soluție este justificată de imperativul ca în dreptul pozitiv să nu existe sau să nu rămână în vigoare acte juridice vădit neconstituționale, Curtea neputând rămâne în pasivitate până când Parlamentul în mod ipotetic ar fi respins ordonanța de urgență în cauză" (Decizia nr. 1.640 din 10 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2010). În această situație, în temeiul și în condițiile art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 și-a încetat efectele, soluția legislativă criticată fiind cea care, de altfel, a atras această soluție din partea Curții Constituționale;

- Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009 a suspendat până pe data de 27 februarie 2010 efectele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, astfel încât, începând cu data de 28 februarie 2010, aceasta din urmă și-a încetat efectele, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție;

- lipsirea de temei constituțional a actelor normative primare are drept efect încetarea de drept a actelor subsecvente emise în temeiul acestora (contractele de management, actele administrative date în aplicarea celor două ordonanțe de urgență etc.);

- potrivit jurisprudenței sale, respectiv Decizia nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007, în cazul constatării neconstituționalității unor acte abrogatoare (precum cele două ordonanțe de urgență menționate în raport cu funcțiile de director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate), "acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art. 147 alin. (1) din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte".

Prin urmare, începând cu data de 28 februarie 2010 continuă să își producă efectele juridice Legea nr. 188/1999 cu conținutul său normativ de dinainte de modificările neconstituționale ce i-au fost aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 și prin art. I pct. 1-5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009. Acesta este un efect specific al pierderii legitimității constituționale a celor două ordonanțe de urgență menționate, sancțiune diferită și mult mai gravă decât o simplă abrogare a unui text normativ.

În acest context legislativ este introdusă funcția de director și director adjunct ai serviciilor publice deconcentrate, care, la momentul intrării în vigoare a legii, ar înlocui funcțiile de director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate.

Prin această nouă modificare Curtea observă existența unei vădite instabilități legislative cu privire la funcția de conducător al serviciilor publice deconcentrate, ceea ce pune sub semnul întrebării tratamentul juridic aplicat acestei funcții în raport cu alte categorii de funcții de conducere din administrația publică. Se pune sub semnul întrebării și scopul Legii nr. 188/1999, care prevede în mod expres la art. 1 alin. (2) că acesta este reprezentat de crearea unui "serviciu public stabil".

Reglementarea analizată instituie o lipsă de egalitate de tratament juridic între persoanele care dețin posturi de conducere la nivelul serviciilor publice deconcentrate și cele care dețin astfel de posturi la nivelul instituției prefectului, al aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, iar, pe de altă parte, înfrângerea principiului accesului la funcția publică și a celui al stabilității raporturilor de muncă.

Pentru a analiza această situație, Curtea va ține seama de jurisprudența sa în ceea ce privește principiul egalității consacrat prin art. 16 din Constituție. Astfel, în Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că "principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice". De asemenea, art. 16 din Constituție "vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui" (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Curtea a mai statuat că "principiul egalității în drepturi nu înseamnă eo

ipso aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite" (Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997).

În cauza de față, Curtea observă că legiuitorul nu a motivat în niciun fel necesitatea desființării unei categorii de funcții publice și înființării unor noi posturi de conducere la nivelul serviciilor publice deconcentrate, introducând astfel o reglementare diferită, fără a exista o motivare temeinică, obiectivă și rațională. Prin urmare, instituirea unui tratament juridic diferit cu privire la persoanele care dețin, în momentul de față, calitatea de director executiv și director executiv adjunct la nivelul serviciilor publice deconcentrate în raport cu directorii executivi sau directorii executivi adjuncți din cadrul instituției prefectului, aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora este de natură a încălca prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Argumentul Guvernului în sensul că nou-creata categorie de funcții publice nu modifică atribuțiile aferente vechiului post, astfel încât funcționarii publici aflați pe post vor fi preluați în noua funcție creată, este lipsit, în mod evident, de relevanță pentru următoarele motive:

- art. 100 alin. (1) din lege, la care se face referire, vizează situațiile de reorganizare a instituției sau autorității publice. Or, în situația de față nu există nicio reorganizare a instituției sau autorității publice, ci sunt doar înființate, prin schimbarea terminologiei folosite, noi posturi de conducere la nivelul serviciilor publice deconcentrate;

- art. 100 alin. (1) din lege, la care se face referire, vizează funcționari publici aflați pe post. Or, în situația de față, sunt servicii publice deconcentrate care, de facto, nu sunt conduse de funcționari publici, ci de directorii-coordonatori, în raport cu care nu s-ar putea face aplicarea prevederilor art. 100 alin. (1) din lege.

Aceste motive sunt peremptorii, astfel că trimiterea pe care o face Guvernul la art. 100 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 nu poate fi luată în considerare.

Stabilind faptul că legea în discuție nu prevede o reorganizare a serviciilor publice deconcentrate, se pune problema dacă legiuitorul are sau nu competența de a desființa și înființa prin același act normativ o anumită funcție fără o motivare rezonabilă. Răspunsul Curții nu poate fi decât unul negativ, întrucât pentru a desființa și a înființa un post trebuie să existe un temei serios și temeinic. Inițiatorul legii are obligația de a motiva acest lucru în expunerea de motive a legii. În cazul de față, în lipsa unei atari motivări și în lipsa vreunei intenții de reorganizare a serviciilor publice deconcentrate, se constată că desființarea posturilor de director executiv și director executiv adjunct nu se justifică.

Desigur, din succesiunea de acte normative, precum și din referirea pe care Guvernul a făcut-o la art. 100 alin. (1) din lege, s-ar putea desluși un anumit sens al acestei modificări legislative, și anume ca o atare măsură legislativă să constituie temei pentru aplicarea art. 99 lit. b) din lege, respectiv eliberarea din funcția publică dacă autoritatea publică își reorganizează activitatea prin reducerea postului ocupat de funcționarul public în cauză. Totuși, chiar și în condițiile dreptului comun, potrivit art. 65 din Codul muncii, este restricționată în mod sever posibilitatea angajatorilor de a utiliza măsura desființării postului ca temei de concediere. Astfel, atât în practica judiciară, cât și în doctrină s-a arătat că nu poate fi invocat acest temei legal în situația în care, la un interval scurt, angajatorul încadrează un alt salariat pentru a ocupa un post similar.

În condițiile examinate mai sus, eventualele măsuri de reintegrare dispuse de instanțele judecătorești în posturile de director executiv și director executiv adjunct nu ar putea fi puse în executare în condițiile noii legi din moment ce postul a fost desființat, iar noul post va fi ocupat în condițiile legii, și anume prin concurs.

Curtea reține, în consecință, că s-au încălcat dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, prin instituirea unui tratament juridic diferit pentru persoanele ce dețin funcții de conducere la nivelul serviciilor publice deconcentrate, fără a exista o justificare obiectivă, rațională, temeinică și rezonabilă.

Curtea Constituțională reține, de asemenea, că s-au încălcat și prevederile art. 16 alin. (3) din Constituție, în conformitate cu care accesul la funcțiile publice se face "în condițiile legii". Existența drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție nu este doar declarativă și iluzorie, ci efectivă, astfel încât și dreptului de acces la funcțiile publice trebuie să i se aplice același regim. De aceea, Curtea constată că dreptul de acces la funcțiile publice este unul complex, fiind compus din cel puțin 3 elemente esențiale, și anume:

- accesul/ocuparea efectivă a funcțiilor publice prin concurs;
- exercitarea atributelor de funcție publică;
- încetarea raporturilor de serviciu.

Aceste elemente sunt legate intrinsec de cariera funcționarului public și sunt inerente oricărei funcții publice.

În situația de față, măsura contestată atinge substanța acestui drept în două dintre cele 3 elemente principale ale sale. Astfel, pentru eventualii directori executivi sau directori executivi adjuncți în funcție sau reintegrați se afectează atât exercitarea atributelor de funcție publică, cât și încetarea raporturilor de serviciu. Or, în condițiile în care funcția publică trebuie să se bucure de stabilitate, o atare măsură nu poate decât să încalce prevederile art. 16 alin. (3) din Constituție.

În fine, Curtea constată că, astfel cum a stabilit prin Decizia nr. 1.039 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 august 2009, "unul dintre principiile care stau la baza dreptului la muncă este stabilitatea raporturilor juridice care iau naștere odată cu încheierea contractului individual de muncă, acest principiu decurgând din obligația statului de a crea cadrul legislativ menit să asigure salariaților siguranța și garanția păstrării locului de muncă". Acest considerent de principiu își găsește aplicabilitatea, mutatis mutandis, cu atât mai mult în raport cu funcționarii publici, din moment ce unul dintre scopurile Legii nr. 188/1999 este asigurarea unui serviciu public stabil. Încălcarea acestui principiu constituțional ce derivă din dreptul la muncă are drept rezultat, în mod evident, înfrângerea principiului constituțional al statului de drept prevăzut de art. 1 alin. (3) și a principiului supremației Constituției prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6, se constată că aceasta este întemeiată, pentru următoarele motive:

Astfel cum s-a arătat mai sus, unul dintre elementele esențiale ale dreptului de acces la o funcție publică este chiar accesul efectiv, începerea raporturilor de serviciu. Or, nașterea raporturilor de serviciu trebuie să fie reglementată în mod unitar, spre a se evita discriminările ce se pot naște prin existența unor proceduri diferențiate de acces la funcția publică. Curtea constată că trebuie să existe o unitate de tratament juridic cu privire la condițiile de acces la funcția publică de conducere sau la cea de execuție. Prin urmare, se impune o unitate de reglementare în acest sens, iar derogările de la procedura generală să fie justificate în mod obiectiv, rațional, temeinic și rezonabil.

Curtea observă că, de regulă, concursul de recrutare pentru funcțiile publice de conducere este organizat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pe când cel pentru funcțiile publice de execuție, de către autoritățile și instituțiile publice în al căror stat de funcții se află funcția publică vacantă.

Art. I pct. 6 al legii prevede o derogare de la competența generală a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, și anume ca recrutarea pentru funcțiile publice de conducere vacante de secretar de comună, șef de serviciu sau șef de birou să fie făcută de autoritățile și instituțiile publice în al căror stat de funcții se află funcția publică vacantă.

O astfel de derogare, arată Guvernul, este expresia continuării procesului de descentralizare a competențelor de gestiune a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, ceea ce va antrena o creștere a rolului și responsabilităților conducătorilor autorităților și instituțiilor publice.

Cu toate acestea, Curtea observă că, potrivit art. 116 alin. (1) din Legea administrației publice nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 23 februarie 2007, "Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor este funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice sau administrative", **ceea ce demonstrează faptul că legea nu stabilește nicio ierarhie sub aspectul statutului între secretarii unităților administrativ-teritoriale. Este și justificat să nu se stabilească ierarhii în cadrul acestora, mai ales dacă se are în vedere că, în condițiile legii, o comună poate deveni oraș sau un oraș municipiu.**

Prin urmare, toți secretarii, indiferent de unitatea administrativ-teritorială în cadrul căreia funcționează, trebuie să îndeplinească condiții identice pentru accesul la această funcție.

Funcțiile de șef serviciu sau șef birou trebuie, de asemenea, să se bucure de același tratament ca toate funcțiile publice de conducere, prin urmare nu li se poate atribui un regim de recrutare diferit.

Argumentul Guvernului, în sensul că măsura preconizată este una ce ține de descentralizare, nu este pertinent în raport cu exigențele principiului egalității, întrucât, dacă ar fi fost o atare măsură, toate funcțiile publice de conducere de la nivel local ar fi trebuit ocupate prin aceeași procedură. În consecință, legiferarea unor măsuri ce țin de descentralizare va trebui să se facă în mod unitar și nediferențiat, astfel încât să transpară, în mod evident, că în cauză se pune problema aplicării unor veritabile măsuri de descentralizare. În cauza de față, Curtea apreciază că această măsură nu a avut ca rațiune prevederile art. 120 alin. (1) din Constituție, astfel încât concluzia care se impune este aceea că dispozițiile art. I pct. 6 din lege încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

III. De asemenea, Curtea constată că art. I pct. 27 din lege este neconstituțional, încălcând art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție, întrucât, pe de o parte, consacră o modalitate paralelă de acces efectiv la funcțiile publice de execuție, iar, pe de altă parte, poate constitui temei pentru ocuparea fără concurs a funcțiilor publice de conducere. Astfel cum s-a arătat la pct. I, accesul la funcția publică trebuie să se facă prin concurs, și nu prin alte modalități ce ar ocoli această cerință constituțională. În caz contrar, s-ar ajunge la situații de discriminare sub aspectul accesului la funcția publică.

În acest sens Curtea, prin Decizia nr. 1.039 din 8 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 august 2009, a statuat că statul are obligația "de a reglementa condiții obiective și nediscriminatorii, de natură a garanta accesul la un loc de muncă". Acest considerent este aplicabil și situației de față, astfel încât statul trebuie să garanteze cu atât mai mult condiții nediscriminatorii și cu privire la modalitatea de ocupare a funcției publice. Pentru a fi nediscriminatoriu, accesul trebuie să fie bazat pe criterii obiective, aspect ce nu se regăsește în niciun fel în prevederile art. I pct. 27 din lege.

Schimbarea naturii juridice a postului nu trebuie să echivaleze și cu transferul persoanei care a ocupat postul inițial, aceasta, ținând cont de dispozițiile art. 16 alin. (3) din Constituție, astfel cum au fost interpretate prin prezenta decizie, trebuind să susțină un concurs potrivit prevederilor art. 57 din Legea nr. 188/1999 pentru a avea dreptul să ocupe o funcție publică, deci de a intra în categoria funcționarilor publici.

În fine, Curtea constată că, în acord cu jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 sau Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. În consecință, atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează să respecte întru totul atât considerentele, cât și dispozitivul prezentei decizii.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. I pct. 1, art. I pct. 6, art. I pct. 27 și art. I pct. 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt neconstituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 14 aprilie 2010 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskas Valentin Zoltan, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

p. Magistrat-asistent Benke Karoly,

Marieta Safta,

prim-magistrat-asistent delegat